



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 71. Nicolai Drabizii Moravi Prædicantis deliria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

rores, minasque jactare, ac ipsemet **Sæc. XVII.**
 quoque Amurathes Oratorem, cun- **A. C. 1638.**
 ctosque Venetos in Ottomanico Impe-
 rio degentes in frustra discerpi juberet;
 executionem tamen distulit, veritus,
 ne exorto novo bello copias suas e Per-
 sia revocare cogeretur: nihilominus
 Oratorem Venetum Constantinopoli
 custodiæ mancipari, Piratis vero clas-
 sem Turcicam, qua Christianos oppri-
 merent, suppeditari præcepit. Anno
 tamen sequenti Senatus Venetus hoc
 dissidium composuit, maluitque du-
 centa quinquaginta aureorum millia
 pendere, quam rem dubiæ fortunæ ar-
 bitrio committere.

§. LXXI.

*Nicolai Drabizii Moravi Prædican-
 tis deliria.*

Hoc item anno fanaticæ Nicolai Dra-
 bicii visiones, & vaticinia lucu-
 lentius apricari cæperant. Erat is
 Straszviziæ in Moravia natus, rudesque,
 rudior docere, quod vix ipse didicerat
 nitebatur, jam decimo sexto ætatis
 anno Prædicantis munere functus: duo-
 decimo autem post anno ex Moravia
 Ferdinandi Cæsaris jussu ejectus, in
 Hungariam contendit, ubi in Ragotsii
 Transylvaniae Principis ditione ali-
 quam

*Jæger. Hist.
 Eccl. 1. 8.*

*cap. 9.
 Arnold. Hist.*

*Hæret. t. 2.
 p. 3. c. 24.*

*fol. 242.
 Witsius misc.*

*Sacr. 1. 1.
 tom. 1. c. 24.*

§. 30.

Sæc. XVII. quamdiu versatus, abjecta Prædicantis
A. C. 1638. toga pannorum negotiationi sese dedit:
 tum vero vitam suam intemperantissimis perpotationibus addicens, in Polono quodam Lutheranorum Præconum conciliabulo intentata anathematis pœna plectebatur: Igitur a Prædicationis munere amotus, ut sibi famam, uxori vero liberisque suis victum compararet, cum mendaciis, confictisque revelationibus, umbris & somniis nundinari statuit. His igitur artibus scelestus hic impostor hoc anno initium fecit, mentitus, sibi in extasin raptò exercitus a Septentrione & ortu evocatos fuisse exhibitos, Deumque sibi revelasse, quod has copias ad opprimendos Lutheranorum hostes adducturus esset: Ut vero suis mendaciis auctoritatem conciliaret, hujus vaticinii intellectum sibi per integros quinque annos fuisse absconditum, ac non nisi post assiduas preces tandem a Deo intellexisse fingebat, quod ipse per Spiritus Sancti virtutem a Deo in instrumentum, per quod in postremis hujus sæculi diebus cuilibet Dei voluntas manifestaretur, selectus fuerit, eapropter ipse vitam suam emendaret, sacrasque literas, quarum lectionem hucusque neglexisset, assidue pervolveret: quo facto se a Deo crebris revelationibus fuisse honoratum,

atque

atque in eis dira quæque Domui Au- Sæc. XVII.
 striacæ prædicta, eamque, eoquod Pro- A. C. 1638.
 testantes infectata esset, penitus ex-
 celsam, Friderici vero Palatini familiam
 restitutum iri, jamque finale decretum
 de Papa (quem Lutheranus Drabizii
 Deus *Antichristum* vocare haud obli-
 viscebatur) evertendo, atque Ecclesia re-
 formanda executioni dandum commi-
 ssificebatur: Præterea Ragotsium, ne ar-
 ma cum illis, quos Deus contra Do-
 mum Austriacam emisisset, jungere di-
 utius differret, non modo datis literis
 hortatus est, sed insuper ex ficto Dei
 mandato eundem in Moraviam contra
 Cæsareos tendentem duris verbis ob-
 iurgavit, eidem exponens, ipsum di-
 vinitus esse electum in Hungariæ Re-
 gem, ea conditione, ut Austriacæ, &
 Papali dominationi finem imponeret,
 Deum vero ipsi semper adfuturum, mala
 contra inducturum, deque domo ejus
 excisurum etiam mingentem ad parie-
 tem, si viperinam illam progeniem in-
 sequi renuerit: Ragotsium vero, quia
 divinum hoc consilium sequi noluerit,
 mortuum fuisse, ejus tamen Filio Si-
 gismundo hoc diadema esse reservatum,
 mentiebatur impudens hic Somniator:
 nec his contentus, insuper fingebat, no-
 vum quoque Sueciæ Regem, eoquod
 sectæ hostes insequi neglexisset, fuisse
 Hist. Eccles. Tom. LX, Q inter-

Sæc. XVII. A. C. 1638. interfectum, se vero a Deo esse iustum, ut potentiores Principes, scilicet Turcarum Imperatorem & Orientales gentes ad eradicandam idololatriam (ita nempe fidem Catholicam divina profusus moderatione vocabat) evocaret, eo quod Deus adhucdum in proposito pendendi *bestiam* (scilicet, Pontificem Romanum) perstaret, initiumque in Hungaria facturus esset.

Non minus blasphema ac sacrilega erat temeritas, qua anno Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio die vigesima tertia Januarii se exulum Præconum partim Hungarorum partim Polonorum comitia haberi, in somniis vidisse, Deumque sibi hæc dixisse commentus est: „Tempus meum „jam advenit, ego meam, vestramque „causam vindicabo, reducam vos in „patriam vestram, prout vobis prædixi; ab ortu enim & meridie vocavi „illos, qui injuriam meis Ministris illaque „tam ulciscantur, . . . hinc te, tuoque „Fratres, Servos meos, quos in „somnia vidisti, adhortor, ut & ipsi „clament, & non taceant; impleta sunt „enim Pharaonis peccata: ast clametis, „sicut Ægyptii in cinere & cilicio: „dicite jejunium, illudque fidelius, non „ad speciem, sicut Prædecessores vestri, servate; non enim absconditum est oculis „meis,

iustum, qualiter vos elapsis temporibus Sæc. XVII.
 et Tur. jejunaveritis . . . Equidem ante du- A. C. 1638.
 ces gen- centos annos sonitus tubæ meæ info-
 m (ita- mit, lucisque meæ splendor quos-
 a pro- dam homines in aliquibus terræ an-
 ret, eo- gulis illustravit, qui Sectatores suos
 cito per- habuere, quibus cognita est voluntas
 em Ro- mea, sed quid profuit, cum adhuc
 in Hun- belia babylonica, ejusque sequaces
 acrillega veneno suarum adinventionum, &
 sti mil- idololatricis doctrinis suis omnia infi-
 no ter- ciant & commaculent? aut non am-
 e exu- plius feram, ut rationalis creatura mea
 arorum adeo irrationabiliter tractetur, sed so-
 eri, in- nus verbi mei, veraque Evangelii do-
 hæc di- ctrina per Viros, quos mihi jam elegi,
 neum in omnem terram exhibit . . . O Re-
 ramque ges terræ, revertimini ad scepra ve-
 vos in- tra, regnate absque dominatu super
 is præ- arrogantem spiritualem potentiam,
 vocavi- quæ non Sacra, sed profana vobis,
 ris illa- quos tamen legitime institui, domi-
 tuos- natus, vosque spoliatur; quippe falsi hi
 quos in Ecclesiastici a capite vestro abstule-
 & ipsi runt vestrum honorem, quem tamen
 eta sunt eis nec dedi, nec eo in terris unquam
 ametis, usus sum . . . accendite ergo lucem
 cio: pu- meæ doctrinæ, Evangelii, ac legis
 us, non meæ: jamjam infudi calicem meum,
 tri, fer- ut iræ meæ fæces bibant illi, qui in-
 st oculis noxium sanguinem filiorum Abel Ser-
 „meis, vi mei, qui simplicitatem & veritatem
 Q 2 „di-

Sæc. XVII. „dilexit, biberunt . . . Revertimini
 A. C. 1638. „ad me, Populi terræ; prope enim
 „est, ut omnia impleantur, quæ meum,
 „aliorumque os locutum est, colligam
 „in agro meo Zizania &c. id hucusque
 „præpedierunt seductores illi, qui sine
 „me dominati sunt gregibus, quorum
 „vox non erat vox jubilans in Sion, sed
 „vox foetidi tonitruï, quo iusserunt oves
 „&c. ast non ultra audiam balatus ido-
 „lolatricæ & falsæ Religionis: periere
 „enim illæ oves meæ, quia sine me
 „æternæ magnitudinis Pastore erant:
 „quocirca, maledicti homicidæ veri ac
 „fidelis gregis mei! necesse est, ut tru-
 „cidemini, & eradicemini de terra. . .
 „Unde dissensiones inter Saxoniz &
 „Palatini Electores, & Sueciæ ac Da-
 „niæ Reges ortum habuere, nisi ex
 „invidia, quam vos Prædicantes exci-
 „tastis, & auxistis? &c. Non sine
 „stomacho & horrore cetera nefarii hu-
 „jus Impostoris deliria percipi possunt;
 „& quamvis pauca hæc ex fanatici hu-
 „jus commentis adduxisse, Ecclesiæ ni-
 „hil omnino intersit, plurimum tamen
 „interest, hoc exemplo rursus erudiri,
 „quanta audacia ejusmodi Prædicantes
 „cum ipso Deo, ejusque Verbo in sectæ
 „suxæ patrociniū ludere, horrendoque
 „Sacræ Scripturæ abusu, Divinique No-
 „minis profanatione populum ad sedi-
 „tiones

tionem contra Cæsarem, Augustissimam Sæc. XVII.
 Domum Austriacam, ceterosque Prin- A.C. 1638.
 cipes Catholicos concitare, & blas-
 phemis, sacrilegisque dolis, falsisque
 ratiociniis auctoritatem suæ sectæ con-
 ciliare, atque in fraudis suæ fulcimen-
 tum ipsum Deum evocare præsum-
 mant, quin tamen unquam inter eos
 desinat, qui ejusmodi Impostores tan-
 quam veros Dei Ministros commendent,
 ac protegant, sicut & non modo Co-
 menius, Arnoldus, & anonymus qui-
 dam in suo tractatu *de modernis Prophe-*
tiis, alique non pauci, Drabizii deliria
 approbarunt, sed etiam impudentissi-
 mum hunc hominem postea unanimi
 Ecclesiastici, ut vocant, Ministerii con-
 sensu Ecclesiæ suæ restituerunt.

Æquius vero Leopoldus Imperator
 tam enormiter læsum Dei honorem pro-
 merito Drabizii supplicio die decima
 septima Julii anno hujus sæculi septua-
 gesimo primo vindicabat; cum enim hic
 eodem anno Possonii in Hungaria captus
 esset, pronuntiata in eum sententia per
 carnificem amputata primum dextera,
 eruta postmodum lingua, demum ca-
 pite plexus unacum sacrilego revela-
 tionum suorum libro, qui *lux in tenebris*
 inscriptus ab eo Amstellodami typis vul-
 gatus est, sub patibulo flammis tra-
 debatur.

Q 3

Hujus

Sæc. XVII

A C 1638

Hujus vero sententiæ summa hæc
erat: „Notum sit omnibus, quod Ne-
„colaus Drabicius conculcatis omnibus
„Divinis, humanisque legibus malitio-
„sa, ac pessima intentione se a Deo in-
„Prophetam fuisse vocatum jactarit, ac
„propterea non modo privatos, Nobi-
„les, sed ipsum etiam Cæsarem, Hun-
„gariæ & Hispaniæ Reges, ac S. R. I.
„Electores, sacrilego ore ludificari, at-
„que Augustissimum Domum Austria-
„cam convitiari præsumperit. Inso-
„per etiam Cæsarem velut Pharaonem
„perfidum tyrannum, rebellem, &
„sanguisugam depingere, eumque non
„ex Divina dispositione ac voluntate,
„sed indigne electum ac coronatum
„fuisse, proin pro mortua bestia haben-
„dum, necnon Augustissimam Domum
„Austriacam nonnisi Achabi Domum,
„Domum maledictam, perfidam, ty-
„rannicam, & venenatam progeniem,
„appellitare ausus sit: & quod pejus
„est, in ipsum Deum, a quo se scelera-
„tissima hæc consilia percepisse mentie-
„batur, sacrilegum os ponere, hacque
„ratione Deum tot criminum, & sacri-
„legiorum Authorem facere, idque non
„modo verbis divulgare, sed etiam ju-
„bente Rege Regum (ut agebat) &
„concedentibus, ac permittentibus Re-
„gibus profanis rursus typis edere præ-
„sum-

na hæc
 uod Ne
 omibus
 malitio-
 Deo in
 carit, ac
 Nobi
 Hun-
 S. R. J.
 cari, at-
 Austria-
 Inso-
 rationem,
 m, &
 ue non
 untate,
 onatum
 i habent
 Domum
 omum,
 m, ty-
 gentem,
 i pejus
 scelera-
 mentie-
 acque
 & sacri-
 que non
 iam ju-
 rat) &
 bus Re-
 re præ-
 „sum-

sampserit, nilque intentatum inaufum-
 que reliquerit, ut sacrilega & hor-
 enda sua commenta omnibus gentibus
 & populis, qui sub cælo sunt, mani-
 fecta fierent, hancque ob rem ea Am-
 sterdami typis edi, & per Angliam,
 Hollandiam, Franciam, Hungariam,
 Poloniam, Transylvaniam, & Otto-
 manicum Imperium divulgari jusserit.
 Quoniam vero Drabizius hisce scelera-
 tissimis ausibus non sine scandalo, ac
 plurimum Christianorum periculo, vili-
 pensata Christiana Religione & seposita
 fidelitate Cæsari, ac Hungariæ Regi
 debita plurimos ad defectionem, re-
 bellionem, ac seditionem concitavit,
 idque sibi a Christo Domino inspiratum
 fuisse, sacrilego ore coram ipso tribu-
 mali Cæsareo non modo effutire, sed
 insuper in hujus confirmationem te-
 merarie animam & vitam oppignorare
 ausus est, atque ad intestinas exter-
 que conspirationes contra Cæsarem,
 & Hungariæ Regem, necnon in to-
 tius Christianæ Reipublicæ damnum
 & periculum, totalemque boni publici,
 & Christianæ fidei ruinam juratos Uni-
 versæ Christianitatis hostes, Turcas,
 Tartaros & Judæos, omnesque sedi-
 tiosos tanquam rebellis nefarius con-
 tra Cæsaream Majestatem excitavit,
 ac præterea ipsam Divinam Majesta-

Q 4

„tem

Sæc. XVII.
 A. C. 1628.

Sæc. XVII. „tem sacrilego ore allatavit, asserendo,
 A. C. 1638. „quod Deus omnium suorum convitio-
 „rum, ac nefariorum criminum Author
 „existit: hinc Divinæ Cæsareæque
 „Majestatis læsæ reus &c. (*)

§. LXXII.

*Cyrilli Lucaris Patriarchæ Constan-
 tinopolitani supplicium, necnon
 Synodus contra ejus errores
 celebrata.*

Dupin. Hist. d' Eccl. t. 4. Frequens jamjam occurrebat mentio
 de Cyrilli Lucaris olim Patriarchæ
 Constantinopolitani fati, ejusque apo-
 stasia: nunc vero postremam, quam in
 magno Orbis Orientalis teatro tenuit,
 scenam proferre superest. Hic igitur
 fanaticus Patriarcha Græco-Calvinia-
 nus, postquam anno hujus sæculi vi-
 gesimo primo die quinta Novembris
 quorundam suffragio Patriarcha fuerat
 electus, sequenti anno tanquam læsæ
 Maje-

(*) Stupenda est Godefridi Arnoldi Perle-
 bergensis Prædicantis Lutherani temeritas,
 qua in sua Hæresum Historia Vol. 2. part. 3.
 c. 24. n. 8. hanc crisin æquissimæ huic senten-
 tiæ addere præsumpsit: Ob dieser Schluß aber
 nicht wider alle Bothen Gottes, die zu allen Zei-
 ten von der Welt übel belohnet worden, geht,
 mag man selbst ermessen.